

Árviesjávrrie 2023-06-01

Motion om förändrad björnförvaltning för att närma sig maxtaket för toleransnivån av rovdjursförluster

Det har nu gått över 10 år sedan rapporten, björnpredation på ren publicerades. Denna rapport visar klart och tydligt att förlusterna av ren och främst renkalv är avsevärt större än vad som tidigare varit känt, åtminstone för statens myndigheter. Rapporten blev även en bekräftelse på något som många samebyar under lång tid vittnat om, ett alltför högt björnantal och konsekvenserna av detta.

Många samebyar som har kalvningsland inom eller i nära anslutning till barrskog har idag kalvöverlevnad på under 50% fram till slaktuttag. Man kan utifrån forskningsrapporten dra slutsatsen att björnen står för den största predationen.

Inga verkningfulla åtgärder har vidtagits för att skapa en minskning av förluster av renar. Samebyar med ett högt björnantal har under kalvningstid en ohållbar situation med dygnet runt bevakning för att dokumentera skadebild för eventuella skydds jaktbeslut.

Följer man statistiken för det totala antalet skjutna björnar och tittar närmare på antalet björnar fällda under skydds jakt så ser man att den siffran trots allt inte skapat en lindring av kalvförlusterna.

Vi kan därmed också utan tvivel anta att björnstammen är högre än populationsberäkningarna indikerar. Dessutom kan tilläggas att populationsuppskattningen av björn är mer än dubbelt så stor som antalet individer för gynnsam bevarandestatus inom landet.

Vi konstaterar att det krävs krafttag för att reducera björnstammen inom renskötselområdet.

Det är viktigt att Sametinget verkar för att säkra mer resurser till inventering av björn. Detta för att populationsberäkningarna ska bli säkrare och närmare beskriver verkligheten. Om populationsberäkningarna är säkrare kan detta möjliggöra en sänkning av förvaltningsmålen utan att riskera att avskjutning riskerar gynnsam bevarandestatus.

En sak som måste beaktas är att det inte görs några inventeringar av björn i Norge och Finland vilket medför att detta inte räknas in i populationsuppskattningarna.

För att nå det av Riksdagen beslutade maxtaket på 10%-iga rovdjursförluster krävs det att man nu agerar kraftfullt för att säkerställa att inte enskilda renägare ska bekosta Sveriges rovdjurspolitik.

Sámij rijkka belludak yrkar:

att Sametinget verkar för att länsstyrelserna sänker sitt tak i förvaltningsintervallet samt följer sina egna förvaltningsmål.

att Sametinget verkar för att mer resurser läggs på inventering av björn.

Sámij rijkka belludak genom

Paulus Kuoljok, Torkel Stinnerbom, Aslat Simma och Marianne Gråik

Pal K Marianne Gråik
Torkel Stinnerbom
Aslat Simma